

РЕШЕНИЕ

№ 535

гр. София, 02.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11067** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Делото е образувано по жалба на А. Л. К. против Решение от 21.09.2020г., постановено по НАХД № 14097/2019г. на Софийски районен съд, НО,114-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 19-4332-014609 от 07.08.2019г. на началник сектор „ Отдел пътна полиция“ към СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева на основание чл. 179, ал. 2, вр. с ал.1 т. 5 от ЗДвП за нарушение на чл. 25 ал.1 от ЗДвП и глоба в размер на 150 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец на основание чл. 175 ал,1, т. 5 от ЗДвП, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т.3, б.“в“ от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно. Посочва се, че административният орган не е обсъдил възраженията отправени от К., което съставлява съществено нарушение. Излага се, че наложеното наказание е прекомерно предвид наличието на предпоставки за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Моли се съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени изцяло наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба, не се явява и не се представлява.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена напълно. На 24.06.2019г. А. К. управлявал лек автомобил марка „Опел“, рег. [рег.номер на МПС] , регистриран на [фирма] и поради маневра отклонение от пътното платно реализирал ПТП с лек автомобил „ Ауди“ с рег. [рег.номер на МПС] . Водачът не е изпълнил задължението си като участник в ПТП- приемайки маневра, създал опасност за участниците в движението и при наличие на разногласия относно обстоятелствата за ПТП го е напуснал и не е уведомил службата за контрол и не е изпълнил указанията ѝ. Въз основа на тези данни бил съставен АУАН и въз основа на него издадено процесното НП, с което на К. е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева на основание чл. 179, ал. 2, вр. с ал.1 т. 5 от ЗДвП за нарушение на чл. 25 ал.1 от ЗДвП и глоба в размер на 150 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец на основание чл. 175 ал,1, т. 5 от ЗДвП, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т.3, б.„в“ от ЗДвП.

С Решение от 21.09.2020 г. по НАХД № 14097/ 2019 г. по описа на СРС, 114-ти състав е потвърдено процесното наказателно постановление. За да постанови оспореното решение първоинстанционният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, издадени са от компетентни органи в предвидените в закона срокове. Прието е също така, че визираните в наказателното постановление административни нарушения са безспорно установени.

Решението е правилно.

Разпоредбата на чл. по чл.25 ал.1 от ЗДвП, гласи, че водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност, за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. Съответно разпоредбата на чл.179, ал.2 вр. ал.1, т.5, предл.4-то ЗДвП гласи, че който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал.1 –причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200лв., ако деянието не съставлява престъпление.

Решаващият съд е обосновал извод за осъществяване на вмененото на касатора нарушение, който се подкрепя изцяло от установените по делото факти, в т.ч. съставеният протокол за ПТП № 1747766.

Съответен на фактите по делото е и изводът за осъществено нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б.„в“ ЗДвП – като участник в ПТП А. К. е следвало да изчака идването на контролните органи, което той не е сторил, за което правилно му е наложена санкция по чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП.

Неоснователно е и възражението за допуснато нарушение на чл. 52 ал. 4 от ЗАНН. Разпоредбата на чл. 52 ал. 4 от ЗАННН предвижда, преди издаване на НП

административно наказващият орган да прецени наведените срещу акта възражения и събраните доказателства. От посочената разпоредба на първо място не следва задължение за обсъждане на възраженията в НП, а само се следва те да бъдат преценени. На второ място необсъждането на възраженията наведени срещу акта не представлява нарушение на административно производствените правила от категорията на съществените, които пряко засягат правото на защита на наказаното лице. Това е така, тъй като с подаването на възражението срещу акта и с издаването на НП не се преклудира възможността на наказаното лице да наведе същите възражения и в съдебната фаза, както пред първата така и пред втората инстанция, които съответно да обсъдят така наведените възражения.

От анализа на релевантните доказателства и обстоятелства не се установяват предпоставките за квалифициране на деянията като маловажен случай. Според разпоредбата на чл. 93, т.9 от НК, приложима предвид препращането с чл. 11 от ЗАНН, маловажен случай е този, при който извършеното нарушение с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Горната дефиниция, преценена в контекста на конкретните фактически обстоятелства по случая не разкрива наличието на предпоставките по чл. 28 от ЗАНН. Релевираното деяние е висока степен на обществена опасност поради наличието на допуснато ПТП, обстоятелство, изключващо възможността за квалифициране на случая като маловажен.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, XXII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 21.09.2020г., постановено по НАХД № 14097/2019г. на Софийски районен съд, НО,114-ти състав
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: